विवादिन् (von वर् mit वि) nom. ag. mit Jmd im Streite liegend M. 8,69.254. MBH. 3,12698. KATHÅS. 79,45. स॰ nicht im Streite liegend mit (स्रिभ) ÇAT. BR. 3,9,8,3. worüber Niemand streitet MBH. 12,7132. — भी त्विवादिन: MBH. 3,13048 fehlerhaft für ेविपादिन:, wie die ed. Bomb. liest.

विवाधान इ. ॥ विराधान

विवान (von 5. वा mit वा) m. 1) das Flechten: স্থানন্থ ও Kits. Ça. 22,6,12. — 2) Flechtwerk Kits. Ça. 26,2,8. Lip. 3,12,1.

विवार (von 1. वर् mit वि) m. die Oeffnung der Stimmritze (bei der Aussprache eines Lautes), Gegens. संवार P. 1,1,9, Schol.

विवार्षिषु (vom desid. des caus. von 1. वर्) adj. zurückzuhalten —, aufzuhalten beabsichtigend, mit acc.: र्घानीकम् MBH. 7,5219. 8888.

विवाश m. Bez. der Vaiçja in Plakshadvipa VP. bei Muis, ST. I, 191, N. 11. nach anderen Lesarten विविद्या, विविद्या, विविद्या, विविद्या, विविद्या,

- 1. विवास (von 2. वस् mit वि) m. das Hellwerden, Tagen Âçv. Ça. 2, 18,9. ्काले 4,13,1. श्राहात्रिविवासमाचष्टे bis zum Tagesanbruch P. 3, 1,26, Vartt. 5, Schol.
- 2. विवास (von 5. वस् mit वि) m. das Verlassen der Heimat, Entfernung aus der Heimat, Verbannung (intrans.): म्रह्मक्तार्विवासध्य पार्धस्य MBn. 1, 432. 3, 2776. 12, 13830. विवासस्तवार्णिय R. 2, 23, 23 (20, 26 Gorr.). 63, 2 (65, 2 Gorr.). R. Gorr. 2, 7, 32. 33, 15. 56, 33. Variu. Bru. S. 96, 10. Bulg. P. 3, 16, 12. das Getrenntsein von (instr.): प्रिपे-विवासी बद्धशः संवासधाप्रिये: सरु MBn. 14, 441.
- 3. विवास m. Bez. der Vaiçja in Plakshadvipa VP. 198. richtiger विविद्या in der neuen Aufl.
- 1. विवासन (vom caus. von 2. वस् mit वि) 1) adj. erhellend Nin. 4,7. 2) n. das Erhellen Nin. 12,41.
- 2. विवासन (vom caus. von 3. वस् mit वि) n. das Bekleidetsein mit, das Gehülltsein in (instr.): म्हिनी: MBu. 12,500 = 14,323.
- 3. विवासन (vom caus. von 5. वस् mit वि) n. das Entfernen aus der Heimat, Verbannen R. 1,1,22 (25 Gora.). 3,12 (6 Gora.). 2,22,15 (19, 12 Gora.). 38,10 (37,19 Gora.). 54,20 (21 Gora.). 58,26. 72,48. 75,4. 5,7,14. Uttarar. ed. Cow. 41,5 (प्रवासन die ältere Ausg.). Varân. Bra. S. 46,58.

विवासनवत् adj. zur Erkl. von विवस्वत् Nis. 7, 26.

विवासियतर (vom caus. von 5. वस् mit वि) nom. ag. Vertreiber TBa. Comm. 3,361,15.

विवासस् (2. वि — 1. वा°) adj. unbekleidet, nackt МВн. 3,2813. Внас. р. 8,10,47. 9,1,30. 14,22. 18,19.

विवास्य adj. zu verbannen M. 9,241. Jagn. 2,81. R. 2,36,24.

विवार्के (von 1. वक् mit वि) 1) m. Heimführung der Braut, Hochzeit, Heirath AK. 2,7,55. Тавк. 2,7,30. Н. 517. Нацая. 2,340. AV. 12,1,24. 14,2,65. प्र वस्येसा विवारुमांप्राति TS. 7,2,8,7 (वसीयांस विवारुम् Райкаv. Вв. 7,10,4). Катн. 25,3. देवविवारुं व्यवस्ताम् Атт. Вв. 4,27. Асv. Св. 11,2,6. 12,5,1. 15,6. Свыя. 1,4,1. die Arten der Heirath 6, 1. fgg. Кацс. 75. 79. 84. साम्रा: Райкаv. Вв. 11,9,5. — М. 1,112. 5,152. 8,112. МВи. 3,13844. R. 4,3,10. 2,57,13. Ragh. 7,17. Varâh. Ввн. S.

1,10. 2, S. 6, Z. 3. Bakg. P. 8,19,43. म्रह्य द्मयत्याद्य MBn. 3,2230. वि-वाकं कार्यामास दमयत्या नलस्य च 2231. विवाकं निर्वर्तियतुम् R. 1, 69. 12. राजन्यविप्रयो: Bulg. P. 9,18,5. इत्येतेषामविवाक्: diese dürfen nicht unter einander heirathen PRAYARADHJ. in Verz. d. B. H. 55, 6 u. s. w. विवारः सर्शेः सर् M. 10,53. समै विवारं कुरुते Spr. 5180. कुमारेण सर् विवाक्: कृत: Ver. in LA. (III) 11, 18. fg. कदाचिद्विवाक्: संजातस्तद्गके Pankat. 26,19. विवाहित्का Riga-Tar. 1, 68. °विधि М. 9, 65. Varin. Ban. S. 71, 13. Verz. d. B. H. No. 1046. ेपोग Verz. d. Oxf. H. 215, b, 37. ेप्रयोग 276, b, 29. विवाकेतिकर्तव्यता 28. fg. ेरीता RAGH. 3, 33. ेकाल Varan. Bru. S. 43, 37. 98, 14. Bru. 28 (26), 6. ेसम्प Pankat. 188, 22. विवाक्तांग्रि Âçv. Gṇu. 1,8,5. ेचत्यिकिर्मन् Verz. d. B. H. No. 1046. ाइ Katuls. 34, 254. म्रष्टे। स्त्रीविवाक्।: acht Arten der Heirath M. 3, 20, 26, fgg. 9,167. Jaén. 1, 58, fgg. Verz. d. Oxf. H. 83, a, 26, fg. 268, b. 41. 276,6,28. गान्धर्वेण विवाकेन बद्धो राजर्षिकन्यकाः । श्रृपते परिणी-ताः Çik. 71. रमा गान्धर्वेण विवाक्विधिनापयम्य 110,14. am Endo eines adj. comp. f. Щ Катия. 16, 70. 24, 32. 33, 214. Kull. zu M. 9, 97. --2) m. in dem Verse Air. Br. 7,13 wird mit einem misslungenen Wortspiele von dem Asketen gesagt: der Athem ist sein Brod, das Kleid ist sein Haus, sein eigenes Aussehen sein Goldschmuck, पशवी विवाद् die Hausthiere seine Fahrgelegenheiten (Sänsten und dgl.) und zugloich seine Hochzeit, der Freund ist sein Weib u. s. w. Nach San. = विशेषण निर्वाहकाः:; es hat wohl ursprünglich विवादः sg. gestanden. — 3) n. eine best. grosse Zahl Lalir. ed. Calc. 168, 15. fg. Vjurp. 181. 184. -4) m. als Name eines Windes in einem Citat beim Schol. zu Çak. 165 fehlerhaft für विवक्. — Vgl. कुः, डुविवाक्.

विवास्तीपा (vom caus. von 1. वस् mit वि) adj. f. heimzuführen als Frau, mit der man Hochzeit zu machen hat: ऋषीव त्तपावसाने विवास्-नीपा राजडस्ता Daçak. 53,2.

विवाक्ष्यरल m. n. Boz. des Abschnittes in einem astr. Werke, der tiber die zu Nochzeiten günstigen Zeiten handelt, Kenn in der Einl. zu Varau. Bau. S. 25. Utpala zu Varau. Bau. S. 1,10. zu Bau. 28 (26), 6. Verz. d. Oxf. H. 338, a, 16. शोनकीप॰ 19. Vgl. विवाक् लग्नपरल: Verz. d. Cambr. H. 63,23. fg. — Vgl. बक्दिवाक्ष्यरल.

विवारूपरक् m. Hochzeitspanke Makku. 172, 21.

विवाक्षपद्धति f. Titel eines über *Hochzeiten* handelnden Werkes Vorz. d. B. H. No. 1048.

विवाक्वृन्द्विन n. desgl. Verz. d. B. H. No. 873. Verz. d. Oxf. H. 336, a, No. 790. fg.

विवाक्वेष m. Hochzeitskleid: कुप्तविवाक्वेषा RAGII. 6,10.

विवाक्कें।म m. Hochzeitsopfer: ेक्सेमोपपुक्ता मन्ना: Verz. d. Oxf. H. 398, a, No. 144.

विवाहिन् (von 1. वक् mit वि) adj. heirathend, eine Ehe schliessend; स्र॰ mit dem man sich nicht durch Heirath verbindet M. 9,238. द्विवि-वाहिन् mit Zweien durch Heirath verbunden; davon विवाहिता f. nom. abstr. Verz. d. Oxf. H. 87, a,24. fg.

विवास्य (wie eben) adj. 1) zu heirathen (ein Mädchen): विवास्यावि-वास्थकन्यानित्रपण Verz. d. Oxf. H. 85, a, 22. fg. विवास्था Катийя. 33, 190. 103,146. Kull. zu M. 3,5. श्रविवास्था Spr. 1777. — 2) mit dem